

GLAS NARODA

Líst slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 111 110 VOLUME LII. — LETNIK LII. NEW YORK, TUESDAY, JUNE 6, 1944 — TOREK, 6. JUNIJA, 1944

V PAD SE JE PRICEL

Glavni stan generala Dwight D. Eisenhowerja je danes zjutraj naznanil, da so se zavezniške armade pričele izkreevati na severni obali Francije in da jih pri tem močno podpirajo mornariške in zračne sile. Besedilo naznanila se glasi:

Pod poveljstvom generala Eisenhowerja so zavezniške bojne ladje, ki jih podpira močno zračno brodogoj, danes zjutraj pričele izkreevati zavezniške armade ob sever. obali Francije.

NEMCI pravijo, da se izkrcanje razteza od Havre do Cherbourga ob južnem bregu Seine ter ob severni obali Normandie. Berlin dalje poroča, da so se padalne čete spustile na tla v Normandiji.

Poročilo o zavezniškem vpadu je prišlo po radio ob 6.30 danes zjutraj (12.30 popoldni po newyorškem času.)

PREJSNJA POROČILA:

Trije nemški časnikarski uradi so sinoči sporočili svetu, da se je pričel zavezniški vpad v zapadno Francijo in da so se zavezniški padalci prikazali iz oblakov nad Normandijo. Zavezniški poročila niso takoj potrdili.

Nemci tudi pravijo, da zavezniške bojne ladje strahovito bombardirajo Havre ob izlivu Seine v Atlantik in 100 milj zapadno od Pariza.

Nemški radio pravi, da naglo prihajajo nemške padalne čete proti zavezniškim četam, ki prihajajo na obrežje z izkrcevalnih ladij.

Havre je od angleškega obrežja oddaljen 80 milj.

"Izgleda, kot da se je dolgo pričakovani angleško-ameriški vpad pričel," pravi nemški radio. Padalnim četam je bila dana naloga zavzeti letališča, da se bodo prihodnje padalne čete tem lažje izkrcale."

"Nemške bojne ladje so se spopadle ob obali s sovražnimi izkrcevalnimi ladjami," pravi Transocean poročilo.

Nemci so že dolgo napovedovali, da bodo zavezniški vdarili od zapada, kakorhitro bodo dosegli kak večji uspeh v Italiji in to so dosegli, ko so zavzeli Rim.

Sedanji vpad je prišel malo več kot štiri leta potem, ko so se Angleži umaknili iz Dunkirka.

Havre je najvažnejše francosko pristanišče z velikimi pomoli, ki so za zavezniške pri izkrcavanju največje važnosti. Onstran Rokavskega preliva od Havre štrle visoko v zrak bele čeri krede.

To je "odločilno leto," ki ga je določil general Eisenhower za poraz Nemčije.

V času, ko zavezniške armade pade Nemce severno od Rima in ko na poljskih planjavah stoji mogočna rdeča armada, ki samo čaka povelja, da vdari proti zapadu, prihaja iz Anglije silna padalna armada, katero nekateri cenijo na 500 tisoč mož. Ta armada se je v Angliji zbirala in vežbala več mesecev in zdaj je prišel čas, da poseže v gigantski boj.

Zavezniški aeroplani so že več mesecev bombardirali Hitlerjev atlantski zid in razbijali železnice in ceste, ki prihajajo od vzhoda do Atlantika.

Tudi nemška armada, ki bo branila atlantski zid, je silno močna. Po mnenju vojaških izvedencev ima Nemčija v zapadni Franciji 40 do 50 divizij ali 600,000 do 750,000 vojakov, pa tudi v rezervi mora še imeti močno armado.

NAD 4000 TISOČ LADIJ JE PREPELJALO ARMADO

Ministrski predsednik Winston Churchill je v poslanski zbornici povedal, da je bilo za prevoz zavezniških vpadnih ar-

mad porabljenih 4000 velikih in nekaj tisoč manjših ladij.

Angleška radio postaja pravi, da je bilo v vpadu več angleških kot ameriških ladij. Bojne ladje so bile v razmerju: za vsake tri angleške dve ameriški bojni ladji, za vsake tri angleške prevozne in izkrcevalne ladje po ena ameriška ladja.

POROČILA O VPADU PRIHAJAJO Z VELIKO NAGLICO

Glavni zavezniški stan v Londonu poroča, da so imeli zavezniški pri vpadu le lahke izgube.

Angleški radio je sporočil, da so zavezniški postavili dvoje mostičev v Franciji.

Nemška obrežna artilerija je popoldne pričela streljati s težkimi topovi čez preliv v Anglijo.

Izdvini piloti poročajo o naglem napredku

Prvi zavezniški piloti, ki so se vrnili iz vpadu, so sporočili, da so videli, kako je zavezniška infanterija prodirala od obrežja, ne da bi zadela na kak posebno močan odpor. Sporočili so tudi, da so videli velikansko brodogoj bojnih ladij blizu francoske obale in so obstreljevale sovražne postojanke.

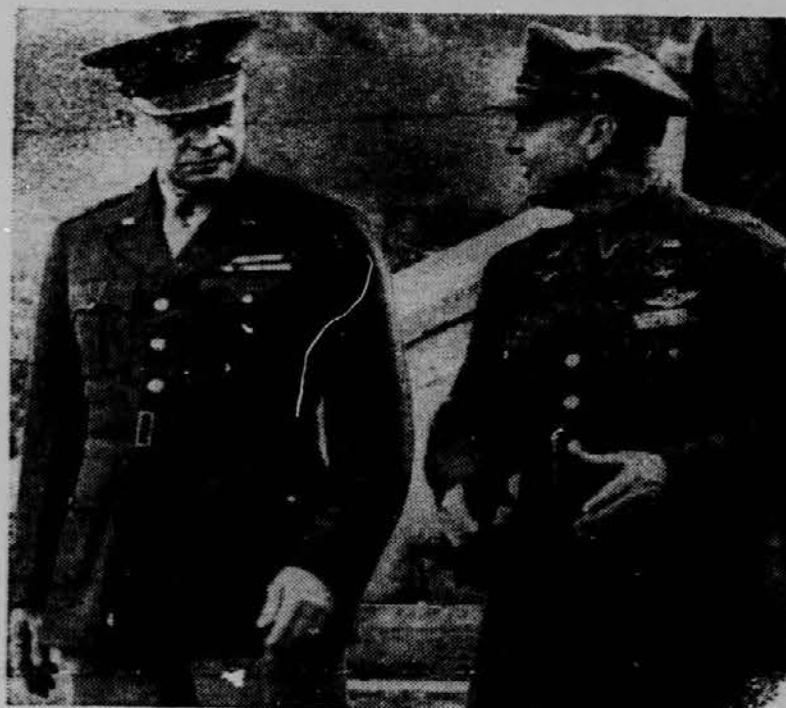
BOJNE LADJE OBSTRELUJEJO FRANCIJO

Berlinski radio poroča, da obstreljuje francosko obalo od Havre do Boulogne šest zavezniških oklopnih in 20 rusileev. Poročilo pravi, da se bombardiranje nadaljuje in da je močna zračna armada napadla pokrajino okoli Dieppe.

Vojni departament v Washingtonu pravi, da so evropsko trdnjavo napadli posebno izvežbani in izbrani ameriški vojniki, da so razbili utrdbene stolpce in druge močne postaje v atlantskem zidu. Po zgledu v severni Afriki, na Siciliji in v Italiji so se vojniki izkrcali pod zaščito silovitega ognja topov na bojnih ladjah.

Ti oddeleki so bili prav posebno izvežbani za močan napad in imajo posebne inženirske priprave.

AMERIŠKA POVELJNIKA

Na levi je general Eisenhower, vrhovni poveljnik zavezniške vpadne armade, ki je danes poveljeval za vpad, ki se je pričel danes ob 6.30 zjutraj po evropskem času. Na desni je general Eaker, poveljnik zračne sile.

Italjan. kralj odstopil

Viktor Emanuel II. je odstopil kot italjanski kralj, kakor je že naznanil 12. aprila, da bo naredil, kadar pade Rim in je svojemu 39 let staremu sinu princu Umbertou izročil vladne posle.

Z razglasom, ki ga je najprej podpisal sam, nato pa maršal Badoglio kot načelnik italjanske osvobodilne vlade, je kralj svojega sina imenoval za kraljevega namestnika, sam pa si je pridržal naslov poglavarja savojске kraljeve hiše in naslov kralj brez kake oblasti.

Takoj nato je ministrski svet preklical mirovne pogoje, ki jih je Italija vsilila Franciji leta 1940.

Viktor Emanuel je zasedel italjanski prestol 29. julija 1900 po umoru svojega očeta kralja Umberta. Kralj Viktor Emanuel je star 74 let in je zelo majhen, komaj nekaj nad pet čevljev. Njegov sin pa je visok šest čevljev, za kar se ima zahvaliti svoji materi kraljici Eleni, ki je bila črnogorska knežinja, hči črnogorskega kralja Nikite.

Ameriški general poveljuje največ vojakom

Demokratski poslanec Overton Brooks je dognal, da ima vsak ameriški general pod svojim poveljstvom več vojakov, kot kak general katerekoli druge armade. Brooks pravi, da vsak ameriški general poveljuje povprečno 6278 vojakom. Prvi za njim je italjanski general, ki poveljuje povprečno 5100 vojakom. Nato pride nemški general s 5000 vojniki, angleški z 2528, japonski z 2400 in kitajski s 1000 vojniki.

VROČI BOJI V BOSNI

Glavni stan maršala Tita naznanja, da divjajo silni boji v zapadni Bosni, kamor Nemci pošiljajo velika ojačenja proti jugoslovanski osvobodilni armadi.

"Naši vojniki junaško branijo vsako ped zemlje ter zadajajo jsovražniku težke izgube," pravi poročilo, ki je bilo po radio poslano iz Titovega glavnega stana.

Poročilo dodaja, da sta bila na progi Zagreb-Beograd uničena dva nemška vlaka z vojaštvom.

Konvencija socijalistov

Dne 1. t. m. se je pričela v Reading, Pa., konvencija ameriške socijalistične stranke, kateri je prišlo 250 delegatov iz tridesetih držav. Na programu konvencije je tudi točka, oziroma predlog, da po vojni vlada izroči javnosti vse vladine tovarne, v katerih se sedaj izdelujejo vojne potrebščine. Vrednost teh tovarn znaša 25 tisoč milijonov dolarjev. Te tovarne bodo po vojni preustrojili tako, da bodo izdelovale razne predmete za civilno uporabo. H konvenciji pridejo tudi prijateljski delegatje iz Norveške, Poljske in raznih republik Južne in Centralne Amerike.

Nemci se umikajo v Italiji

Zavezniška oklopna in motorizirana infanterija je včeraj brez oddiha drv'la skozi Rim in po mostovih čez Tiber, da uniči dve nemški armadi, ki sta na DIVJEM BEGU PROTI SEVERU.

Zavezniški bombniki bombardirajo in obstreljujejo bežečo nemško armado; po cestah gore nemški truki in druga vozila, polja so posejana z mrtvimi nemškimi vojaki. Nemški vojniki so utrjeni, armada razbita vsled silnih zavezniških udarcev in naglega prodiranja zadnjih 25 dni, tekom katerih so Nemci doživeli strahovit poraz in Rim je bil zavzet.

Ameriški težki bombniki bombardirajo severne železnice

Nad 500 ameriških težkih bombnikov je bombardiralo pet železniških postaj v severni Italiji med Benetkami in Rimom, koder skušajo Nemci pošiljati pomoč svojim razbitim armadam. Zavezniški bombniki ne prestanjo bombardirati ceste, ki peljejo proti severu od Rima in razbijajo nemško armado. Od jutra do večera je bilo včeraj razbitih 1200 nemških vojaških vozil. Višje proti severu so srednje težki bombniki razbijali ceste in železnice.

Kot poroča Associated Press skozi Vichy, so Nemci zapustili lev breg Tibere od Rima pa do izliva pri Ostiji.

Nemški radio poroča, da so Nemci že v utrjeni črti severno od Rima in Berlin poroča o vročih bojih severovzhodno od Rima.

Splošno se domneva, da se bodo Nemci umaknili kakih 150 milj proti severu, kjer jim bodo Apenini nudili močno naravno utrjeno črto. Pred to črto nimajo nobene naravne črte, kot sta bili pod Rimom Gustavova in Hitlerjeva črta.

Gen. Clark proglasil zavzetje Rima na pragu mestne hiše

General Mark W. Clark se je včeraj dopoldne ob desetih z jeptom pripeljal v Rim in se je postavil pred Mestno hišo, na čije stopnicah je razglasil zavzetje Rima.

Ko so Amerikanci prihajali v Rim, so jim ljudje prinašali vina in cvetja. Dekleta v najpleših oblekah so objemale in poljubovale vojake.

Papež Pij nagovoril 200,000 ljudi pred katedralo

Papež Pij XII. je za balkon vaticanske palače gledal zavezniško armado, ki je prihajala v Rim. Zvečer pa je, stoječ na srednjem balkonu cerkve sv. Petra v belem oblaku govoril veliki množici kakih 200,000 ljudi, med katerimi je bilo tudi nekaj ameriških vojakov.

"Rim je bil včeraj še v strahu za življenje svojih sinov in hčera, in za neprecenljive verske in umetne zaklade," je rekel. Rim, ki je včeraj videl pred seboj vojno in strašno uničenje, ima danes novo upanje v svojo varnost."

Množica na trgu sv. Petra je pričela glasno klicati, ko se je papež ob šestih med zvonjenjem zvonov prikazal na balkonu. Ljudje so mahali z robcami in klobuki.

To in Ono

Oltar iz Cassina poslan Goeringu

Iz glavnega stana angleške osme armade prihaja poročilo, ki pravi, da je poveljnik prve nacistične padalne divizije general Richard Heidrich poslal del glavnega oltarja benediktinskega samostana na Monte Cassino kot darilo feldmaršalu Hermannu Goeringu, ki se je generalu Heidrichu za poslano darilo zahvalil.

Češko proslavljanje rojstnega dneva predsednika Edvarda Beneša

Češko Narodno Združenje je minule nedele proslavilo rojstni dan predsednika Češko-slovenske republike širou Zedinjenih držav, s tem, da so se vršile razne narodne slavnosti v vseh krajih, kjer so podružnice imenovane velike češke narodne organizacije.

Žena Rudolfa Hessa se hoče ločiti

Ilse Hess, žena Rudolfa Hessa, ki je bil Hitlerjev namestnik v nacistični stranki in ki je z letalom pribežal na Škotsko, kjer je sedaj vojni ujetnik, toži svojega moža za ločitev zakona na podlagi "zapustitve in slabomnosti".

Pozdravljajo zavez. leta'ce

Zavezniški letalci, ki se vračajo iz Francije, Belgije in Holandske, pripovedujejo, da jih prebivalci pozdravljajo z mahanjem rok, kadar letajo nad zasedenim ozemljem in bombardirajo nemške vojaške naprave.

10 milj v notranjosti Francije

Glavni stan zavezniške armade v Londonu je sporočil, da so zavezniške armade vpadle v severno Francijo z 11,000 tisoč aeroplani in nad 4000 ladjami ter več tisoč manjšimi ladjami.

Po zadnjem poročilu iz Londona so zavezniški že 10 milj v notranjosti Francije in najhujša bitka je v teku v bližini Caena ob železnici med Cherbourgom in Parizom.

Bojne ladje v akciji

Nad 640 topov na bojnih ladjah obstreljuje obrežje Francije in pomagajo zavezniški armadi v prodiranju v notranjost Francije.

4 divizije padalcev

Po radio je bilo danes poročano, da so se spustile nad Francijo štiri divizije padalcev iz tovornih aeroplanov. Po tem je soditi, da je bilo poslanih v vpad približno 60 tisoč parasuterjev, najbolj izvežbanih vojakov v zavezniški armadi.

Ze ob šestih zjutraj se je mnogo ljudi zbralo na trgu pred cerkvijo sv. Petra in so prosili, da se prikaže papež, ki je tudi prišel in množico blagoslovil. Ravno tako je stopil na balkon ob desetih dopoldne.

Delavske vesti

Štrajk pri Parke, Davis & Co. v Detroitu, končan

Zadnji večjih štrajkov v Detroitu, Mich., in okolici je bil končan s tem, da so stavkujoči uslužbeni največje tekarske trrdke Parke, Davis & Co., zopet pričeli z delom. Ta stavka je trajala devet dni. Uslužbeni te trrdke, katerih je 1900, so skoraj enoglasno glasovali, da se vrnejo na delo. Ko so pričeli stavkati, predložili so trrdki 11 zahtev, med katerimi je bila tudi zahteva za povečanje plače.

Konec štrajka razvažalcev kruha v Detroitu, Mich.

Dne 2. t. m. so razvažalci kruha v Detroitu, Mich., končali s svojim štrajkom, kajti odbor pekarn tamošnjega mesta je sklenil, da bo takoj ukrenil vse potrebno, da dobe zahtevano povečanje plače in odstotke za količine razvoza kruha po vsakem posameznem vozniku.

Osrednja vlada še vedno potrebuje veliko število pisarniškega osebja

Komisija za uslužbovanje pisarniškega osebja zvezine vlade naznanja, da potrebujejo razni zvezini uradi v Washingtonu,

D. C., še vedno veliko število takega osebja, posebno pa stenografov in strojepisecov. Vlada takim uslužbenecem jamči, da bodo dobili potrebna stanovanja, čim pridejo v zvezino glavno mesto.

800 novih aeroplanov izdelani v minulem mesecu

Tekom minulega maja se je v Zedinjenih državah izdelalo 8900 novih aeroplanov vseh vrst, največ seveda takih, katerih potrebuje naša vojska in mornarica. Tekom marca t. l. se je v naših tovarnah izdelalo 9117 aeroplanov, toda tudi v maju je število izdelanih aeroplanov nadkrililo proračun za mesec maj.

Pomoč proti pomanjkanju gozdarskih delavcev

Iz Washingtona se javlja, da je vladina komisija za dobavo delavstva sklenila z vlado angleške kolonije Br. Honduras v Srednji Ameriki, pogodbo, glasom katere bodo honduranske kolonijalne oblasti v kratkem poslale v Zedinjene države 1000 delavcev, ki bodo tukaj zaposleni pri sekanju dreves v gozdovih ob pacifični obali.

"GLAS NARODA"
VOICE OF THE PEOPLE

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Hakler, President; Ignac Stude, Treasurer; Joseph Lupaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO: \$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.
"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 1-1343

Rim

Malo manj je kot enaindvajset in pol leta, ko je Benito Mussolini ob priložnosti prošlega "pohoda na Rim" v svoji o-salbnosti zaklical: "Prišla je zarja nove zgodovine za Italijo in obenem zarja na novo pot civilizacije."

V tem času je Mussolinijeva država pogrnala pošastno cvetje, ki pa je odpadlo, ne da bi rodilo sad, ko je bila dežela pod tlačanska nemško roko. Bilo pa je tudi dovolj časa, da so narodi, ki ne trpijo ne fašizma ne nacizma, izvežbali mogočno armade, ki bodo pustolovcema, kot sta Mussolini in Hitler, strle glave.

Skoro pet let je poteklo, ko sta te dve zveri sklenili ne-sveto zvezo in pahnili svet v vojno. In devet mesecev potem, ko so zavezniške armade stopile na italijanska tla, so si priborile pot v osrčje Rima in si niso samo osvojile prve osiške prestolnice, temveč so tudi končale temno dobo v zgodovini večnega mesta.

Naključje usode je nanoslo, da je bila ravno ameriška ar-mada prva, ki je vkorakala v Rim. Kolo bi to pred dvajsetimi, ali samo pred petimi leti mislil, da se bodo Amerikanci boje-vali za Rim in ga tudi zavzeli!

Toda Amerikanci niso prišli v Italijo, da si osvoje deželo, niso zavzeli Rima, da si ga obdržijo, temveč, da osvobodijo celo Italijo za italijanski narod, da rešijo italijanski narod pred fašistično sužnostjo.

Sicer je nemški radio velikopotezno v soboto naznanil, da je Rim odprto mesto, da bi bilo mesto obvarovano razdejan-ja. Toda Hitler se ni nikdar pokazal usmiljenja in veliko-dušnosti in njegove armade so se morale umakniti iz Rima, ker ga niso več mogle držati. Strategija generala Clarka je presekal nemške armade južno od Rima na dvoje, vsled če-sar je bil Rim nevzdržljiv.

Rim je sedaj ostal 95 odstotkov nepoškodovan. V dolgi svoji zgodovini pa je bil že pogosto pozorišče velikih bojev in je bil tudi že večkrat razdejan. Gaulti so ga zavzeli in ope-rili leta 390 pr. K.; cesar Nero ga je dal zažgati leta 63 po K. in je skoro popolnoma pogorel; gotski kralj Alarik ga je o-vozil in oplenil leta 410 po Kr.; leta 455 ga je zavzel Genzerik, kralj Vandalov, leta 546 gotski kralj Totila, leta 896 nemški kralj Arnulf, Constable Burbonski ga je oplenil leta 1527, za vzjel ga je Napoleon I. leta 1808 in Napoleon III. leta 1849, leta 1922 pa si ga je osvojil Mussolini s svojimi fašisti.

Sedanje zavzetje Rima pa je popolnoma drugačno od prejšnjih, kajti zavezniški rrvovni poveljnik v sredozemlju general Alexander je prebivalcema Rima sporočil: "Rim je vaš. Bodočnost Rima je v vaših rokah. Naša dolžnost je samo, da uničimo sovražnika."

Nastanek Rima je zavil v pravljico, ki pripoveduje, da je Rim ustanovil Romulus, sin vojnega boga Marsa in deviške vestalke Silvije. Romulus je imel brata dvojčka Remusa in oba je dojila volkulja. Romulus je pozneje ustanovil mesto, ki je po njem dobilo ime Roma — Rim.

Rim je že v starodavnih časih dobil mogočno postopja in Appian Claudius je leta 312 pr. K. zgradil prvi vodovod in mnogo cest, med njimi tudi slovito cesto Via Appia. Tedaj se je porodila prislovice: Vse ceste peljejo v Rim. Najbolj po-znana stavba je Coliseum, ki ga je leta 69 pr. K. pričet zidati Vespazijan.

Rim je bil nekdanj gospodar tedaj znanega sveta. Najsi-ljnjejša njegova doba se je pričela s Cezarjem, ki je bil umorjen leta 44 pr. K. Ta doba je trajala nekako 200 let. Sla-va Rima je pričela bledeti pod cesarjem Commodusom leta 180 po K. Njemu je sicer sledilo še 33 cesarjev, toda vsled na-grabljenega bogastva po vsem tedaj znanem svetu so se Rim-ljani pomehkužili in nekdanj cvetoče cesarstvo je pričelo pre-padati.

Po Caesarju, ki pravzaprav ni bil cesar, temveč tribun in predsednik rimske države, imenujemo Slovenci kronanega vla-darja cesarja. Nemci imajo zaup ime Kaiser, kar je samo sta-vejalja izgovorjava imena Caesar, ko so Rimljani besedo izgo-vovali Kesar. Pozneje je prišla v rabo mehkjejša izgovorjava Cezar in od tega je slovenska beseda cesar.

CITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo. In ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskar-ske potrebščine. Da si rojaki zasigurajo redno doposiljanje lista, lahko gredo upravnistvu na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vna-raj plačano naročnino. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES in ne čakaj-te na opomin, ker s tem prihranite upravnistvu nepotrebne stroške?

o CHURCHILL-OVEM GOVORU

Spisal Harold Laski

London, (ONA). — Čeprav globoko spoštujem in občudujem Churchilla, vendar nisem prepričan, da je bil njegov govor eden največjih naporov. Govoril je o gmenju artilerij-je in o naših velikih napredkih v Italiji; nagovarjal je svet pričakujoč vsako minuto inva-zijo in osvoboditev Evrope.

In vendar značaj njegovega govora sploh ni imel tiste vzvi-šenosti njegovega govora, ki ga je držal med bitko za Britanijo. Čeprav je velikodušno govoril o izvanrednih uspehih Tita in pel slavo Sovjetski miiji, je bil to govor krajevaškega vodite-lja ne pa predsednika narodne koalicije. Govoril je o svetovni organizaciji, o nujni potrebi, da se prepreči agresija in po-udarjal je važnost podvzema korakov, da se prepreči spetno pet letno agonijo.

A njegova glavna točka v govoru je bila hvala Frankove Španije in njegova nepopust-ljiva zahteva, nasprotna Hull-ovemu prepričanju, da ni v na-šem interesu preprečiti rast fašizma v državah, ki se niso borile proti nam. Čuden in o-gabna slavospev poslanika Hoaru je dal nekaterim ljudem misliti, da bo pod Churchillom postal naslednik znanjega mi-nistra Edena. Ministriški pred-sednik ni niti z besedico ome-nil, da je bila Španija udeležna pri napadu na Sovjetsko Zvezo. Izgledalo je, da bi mi morali biti iz sreca hvalačni Frankovi Španiji, da se ni pri-družila nacistični zvezi, in da bi morali občudovati Hoare-vo večnost, da se je to zgodilo. — Churchill ni niti z besedico o-metil, da bi vstop Španije v vojno najbrže pomenil držav-ljansko vojno.

Ponovil je, da se Atlantski čarter ne nanaša na osične si-le. V Hiji je povedal, da v slu-čaju, da Poljska pristane na ruske teritorialne zahteve, bo ta dobila ozemlje na račun Nemčije. Oznanil je ustanovo svetovnega reda, ki bi sestajal iz sil, ki bi bile dovolj močne, da bi preprečile ponovne no-re in pa mednarodni svet v ka-terem bi bili reprezentirani vsi narodi, vsekakor pa ni bil v stann jasno povedati natančno kakšne bodo te ustanove.

Vsako, ki jebral zadnji zve-zek Churchillove zgodovine pr-ve svetovne vojne, ne more ni-kdar pozabiti ganljivega pisma, ki ga je on pisal dopisovalcu, v katerem svari pred Kartagon-skim mirom. Posebno ganljivo protestira proti ponovitvi stra-šne pomote imperjalne Nemč-je s strani zaveznikov, ko je ta aneksirala Alsace-Lorraine. — Dejal je, da je bil to eden glavnih povodov prve svetovne vo-jne. Vendar je pa Churchillov govor težko razumljiv, če on ne misli storiti z Nemčijo isto kot so Nemci storili z deželami, ki so jih okupirali. Po njegovem namreč bo nekaj milijonov Nemcev imelo na izbiro tujo nadvlado ali pa emigracijo.

Če sledi iz tega, da je to samo prenos nacističnih strahot z ene strani na drugo, tedaj bi jaz rekel, da politika bazirana na nacistična divjanja ne bo vodi-la k trajnemu miru. Nihče z malo čuta pravice in usmilje-nja ne bi mogel pokušati vr-niti z istim ogabne zločine ka-terih so nacisti krivi, in s kate-rih so žalibog milijoni Nemcev soglašali. A mož z Churchillo-vim globokim razumevanjem zgodovine bi moral vedeti, da edina pot do mira ni po poti maščevanja, ampak po poti družabnega reda, v katerem bo v interes Nemcev kakor tudi naš, dase vzdržimo vpadov.

V svojem govoru je Churchill naredil opazko, da ta vojna po-sta a manj ideološka. V dokaz je omenil spremembe v Sovjet-

-Dolgost življenja

Vse živali, drevesa in rast-line ne žive enako dolgo. Do-čim je življenje njih zelo krat-ko, žive drugi zelo dolgo. Tako živi muha enodnevnica samo 6 ur. Nekateri korajbi živalice žive samo en dan. Neverjetno se sliši, da žive nekatere vrste pajkov do 20 let. Orli in kro-karji dočakajo 120 let, papige celo 150 let. Slon živi tudi 200 let.

Najdaljše življenje imajo drevesa. Jelke in ciprese žive do 200 let, bršljan 450, javor 500, kostanj 600, platana do 700 let, pomarančnik in cedra 800, lipa do 1000 let, hrast 1500, tisa pa celo 2000 let.

Mnoge živali žive celo v vro-či vodi, kakor nekatere vrste polžev, dvoživke in ribe. Nasprotno pa žuželke ali žabe za-muznejo v ledu in ko se led raz-topi, zopet ožive. Naravoslovci so ugotovili, da so nekatere muhe oživele tudi, ko so bile dolgo v alkoholu. Zelo živlo in brez zraka lahko žive več let. Nekateri živali žive posušene v tem stanju cela desetletja.

Španski pregovori

"Žene in vino prevarijo tudi najrafiniranjšega poznaval-ca." govoriijo v Španiji in pri-pominjajo: Žena ve vedno črko več kakor budič."

Navzlic svojemu lahkomisel-nemu značaju gleda Španec na ženo kakor na nekaj mistične-ga ter skrivnostnega. V Anda-luziji govore, da je dekle brez ljubezni cvetlica brez vonja in da dekleta, ki ne ljubijo cvetja, ne vedo nič o ljubezni.

"Vsaka žena je Eva, ali Ma-rija." S tem pregovorom ho-čejo reči, da je Španka po svo-jem značaju vesela pa tudi o-tožna, da se spaja njena strast s plemenitim čuvstvom materin-stva, lahkomiselnost pa s pre-udarnostjo. Zelo pogosto v tej deželi stradajo, toda "v gladu ni noben kruh dovolj trd," in razen tega "lepa žena ni ni-kdar uboga."

Vsaka ljubezen ima v Špan-i-ji led melanholije. Španci se zavedajo, kako hitro mine le-pota pod vročim južnim solnce-m. "Lepota je nežni jutranji cvet, ki te danes privlači, a jutri odbija."

Kakor pred mnogimi leti, go-vore tudi dandanes Španci: — "Pusti svoje ognjišče goreti in svoje ženo prestij."

Kar se tiče zemeljskih do-brin, so Španci skromni: "Zr-no dobre letine nadomesti tri slaba leta."

Tudi v Španiji ne sme človek le igrati na kitaro in prego-vor pravi: "Če kaj daš na svo-je dobro ime ne pusti, da bi ti solnce sijalo na posteljo."

V nekaterih španskih prego-vorih se kaže tudi vpliv Ma-vrov. Dober nasvet se glasi: "Zapiši, preden kaj daš in vz-emi, preden zapišeš," ali: "Ne

RAZGLEDNİK

SPREJEM NEVEST NAŠIH VOJAKOV

Nedavno je vse naše in tudi avstralsko časopisje objavilo poročilo iz San Franciscu, Cal., da sta v imenovano lučo dospeli dve nevesti, rodom iz Av-straliije, ki sta se skrivaj ukr-cali v nekem avstralskem pri-stanišču na parnik, ki je bil na-menjen v Zedinjene države, da se tukaj pridružiti svojim soprogom - vojakom, ki sta in-že služila v naši vojski. Oba sta namreč bila v Avstraliji, kjer sta se spoznala in tudi poročila omenjeni Avstralki.

Obe mladi ženi, Mrs. Marg-a-ret A. Blair in Mrs. Ola Ca-derala, so naravno o morali pri-držati na doseljenjskem otoku Angel's Island v luči pristani-šča San Francisco, ker sta pri-šli v našo deželo nezakonitim potom, s tem da sta se skrivili na parniku in tako srečno prepo-tili Pacifik.

Zadeva je potem prišla tudi pred zvezino sodišče, ki ju je pa oprostil, dočim zadeva še ni končana v kolikor pridejo doseljenjske oblasti v poštev. Obe mladi ženi sta potem od-potovali k svojim soprogom, stotniku Fred O. Blair v Wa-shington, D. C., in naredniku, Frank B. Calderala, v New York, toda obe se morati redno javljati doseljenjskim oblastim za dobo, ko bo njuna zadeva potom doseljenjske oblasti kon-čana.

Žene, ki prihajajo dnevno v Reno, Nevada, da se tamkaj sodnim potom ločijo od svojih soprogov, je pri nas vsakdanji pojav, toda žene, ki se skrivajo na parnike in potujejo na ti-o-če milj daleč, da se snidejo s svojimi soprogi, so nekaj iz-vanrednega. Toda to nikakor ni tako škandalozen pojav, kot podpisuj, česar nisi prečital, ne pij, česar nisi okusil."

Španci se nikdar ne mudi in zato se tudi rad sklenejo na pregovor: "Hitro in dobro ne gre-sta skupaj."

Čeprav so Španci zelo po-nosni, vendar poznajo tudi pre-govor, ki svari pred preveliko ošabnostjo: "Kdor hodi zra-vnan, se mora varovati, da ne bi padel," kajti, "padlo drevo se rado razdrobi v trske."

Kočljivo vprašanje

Mnogi ljudje se medsebojno povprašujejo: "Kaj smo za-grešili, da je nastala vojna?" In ti ljudje bi lahko istočasno vprašali splošno javnost: "Kaj smo storili, da bi preprečili vojno?"

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI IZROČILI SOSEDU, DA JO PREČITA

THE INCREDIBLE TITO

Man of the Hour

V angleščini izpod peresa slovitoga pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovancov za svobodo, o čemer ni bilo pisano še nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Ker je zaloga teh knjizic zelo omejena, je pripravljiva, da pošljite naročilo prej ko mogoče. K naročilu priložite v dobrem zavrtku gotovino oz. znamke (Združenih držav). — Naročite lahko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street New York 11, N. Y.

ZNIŽANA CENA za koračnico

SOLDIERS ON PARADE

Ker želi, da se čim bolj razširi za

PIANO HARMONIKO prirejena koračnica

"MLADI VOJAKI"

Je Mr. Jerry W. Koprivšek uredil s založnikom, da rojaki lahko dobe skrajno po znižani ceni, to je

Sedaj 35c

Dva komada za 70 centov.

Naročite lahko tudi pri:

Slovenic Publishing Co.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

(*Zastopniki, ki imajo poleg imena, so upravičeni obiskati tudi druge naselbine v njih okraju, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.)

vrloporočamo. — Uprava "Glas Naroda" vsak zastopnik izda potrdilo za svoje, katere je prejel. Zastopnike tudi

Kratka Zgodba

J. R. Harrer:

KITAJSKA VAZA

V Rue de Rivoli sem stal pred izložbo, v kateri je bilo polno lepih vaz. Moja mala prijateljica Lucija si je dolgo želela lepo vazo za svoje cvetlice. Ker se pa bližal njen rojstni dan, sem ji hotel za to prilžnost podariti lepo veliko vazo. Izbira je bila težka. V izložbi je bilo polno lepih vaz, druga lepša od druge in vsaki primeru darilo. Kar naenkrat me nekdo potrepja po rami:

"O, Peter! Kakšno iznenađenje!"

Ohrnil sem se in zagledal pred seboj Klavdija, prijatelja sedem let mlajšega.

"Ali boš kupil vazo?" me je vprašal Klavdij. "Človek božji, vazo hoče kupiti! Ali si ob pamet? Ali hočeš tudi ti toliko pretrpeti zaradi vase, kakor sem jaz?"

"No, na, lahko mi poveš, kaj imam proti nedolžnim vazam," sem mu odvrnil.

Klavdij se je trpko nasmešnil.

"Nedolžne jih imenuješ. Da, nedolžne se ti zdijo, tako nedolžne kot ženske, ki po našem moškem prepričanju ne znajo šteti niti do pet."

Poslušaj, kaj sem doživel z neko takšno nedolžno vazo. V Taihoku na otoku Formozi sem kupil takšno zakleto stvar. Bila je lepa vaza, okrašena s samimi rdečimi koralami. Bila je krasna. Primerjali bi jo lahko z lepo nališpano filmsko igralko, čeprav je bila stara že dobrih tri sto let. To pa, kar sem moral pretrpeti s to nad pol metra visoko stvarjo, je nezasišano.

Na povratku v Evropo, ki je trajal štiri mesece, je bila ta vaza zmerom središče zanimanja. Že po treh tednih sem zasovražil ta nestvar. Na primer: vsak noč je zahteval dvojno napitjino, ker je moral s podvojeno pozornostjo paziti, da se ni vazi nič zgodilo. V Bangkoku sem nosaču kratko malo rekel, da je v zavoju želazna vaza na tleh. Toda vaza se na žalost ni razbila.

Nočem te še nadalje dolgočasiti s pripovedovanjem. Dovolj je pa, če ti povem, da bi za tisti denar, ki sem ga moral plačati za carine, lahko v Parizu kupil polovico muzeja samih

vaz. Morda me boš vprašal, zakaj nisem vase prodal ali vrzel proč. V začetku sem hotel to tudi storiti, a so mi ponujali za vazo tako malo, da sem bil od jeze še bolj zelen, kakor je bila vaza. Nekega dne sem jo nalašč pustil v hotelski sobi v mestu Allahabada. Ko sem pa prišel v Jodhpur, so vazo poslali za menoj. Nikar me ne izprašuj, koliko me je to stalo. Nekaj kilometrov od Jodhpura sem zasel v uporniški ogenj. Iz te pustolovščine sem se ročil le po čudežnem naključju. Tudi moji vazi se ni nič zgodilo. V Karachiju sem stal z vazo v roki ob morju. "Dobro se imej!" sem ji dejal in jo vrzel v morje. Takoj se je pa znašel policist, ki me je aretirjal. Na policijski stražnici sem razložil komisarju vse, kaj, kako, zakaj in čemu. Surovo se je zarežal:

"Ha, takšne tiče že poznamo. Kadar se hočejo iznebiti vtihotapljenega blaga, kakšno bom be ali državi nevarnih papirjev, in jih pri tem presenetimo, ni potem nič drugega kakšna vaza, ki je šla komu na živce. Poklicali bomo potapljača, da bo to stvar spet dvignil. No, homo že videli, kako je z vami."

To so v resnici tudi storili. Imel sem spet svojo vazo, kar me je stalo levo vsoto denarja. V Bouchiru v Perzijskem zalivu sem doživel potres. Bil je tako močan, da me je vrzelo iz postelje, da so se vse šipe razbile, da se jezrušilo mnogo hiš in da je tudi moja vazo vrzlo na kamnitna tla. Moji vazi so kajpak ni nič zgodilo. Sam pa sem moral levo nogo nositi v sadri.

Nenadoma je pograbilo častihlepje; za vsako ceno moram primesti vazo nepoškodovano v Pariz.

Šele zdaj se je pričela z njo prava trnjeva pot. Prav noben zakonski mož ne more biti tako ljubosumen na svojo, pred nekaj urami poročeno Evo, kakor sem bil jaz ljubosumen na svojo kitajsko motnozeleno vazo. Ponoči sem jo jemal s seboj v posteljo, podnevi je bila pa zmerom in povsod z menoj. Povsod, kamor sem šel, me je spremljala. V Atenah, če mi verjameš ali ne, sem kupil tudi za vazo vstopnico za kino. Od

Svojo vazo sem tako prinesel celo domov. Zdjaj stoji na moji knjižni omari in me spominja vsak dan in vsako uro na to, da smo ljudje sužnji nepomembnih reči.

Klavdij je smolknil. Vsega, kar mi je povedal, nisem popolnoma razumel, toda razumel sem toliko, da ga moram te vaze na kakršenkoli način rešiti. Dejal sem mu:

"Loči se od vase. Nekaj ti predlagam: prodaj mi jo. Lucija je bo tako zelo vesela. Vse, kar bo dobila pravo kitajsko vazo, in poleg tega je njena najljubša barva motnozeleno zelena barva."

Klavdij je zmajal z glavo.

"Veš, kaj, nekaj sem se domislil; ne prodam ti je, marveč podarim. Nekeč je neki pesnik rekel: vrži proč, da boš kaj imel! Veš, vaza je kakor ženska, s katero se seznanimo brez bistvenega nagnjenja. Pozneje jo vzljubimo zaradi kakšnega neumnega razpoloženja. Iz smešne navade se pa ne moremo ločiti od stvari, ki mora tako ali tako nekega dne izginiti. Pojdi z menoj, takoj ti jo dam."

Pohitela sva v Klavdijevo stanovanje. Bila je res lepa in velika vaza, ki jo je Klavdij vzel z omare.

"Tako, dragi Peter, tu jo imaš!" mi je rekel in mi porinil vazo v roke.

"Veš kaj, Klavdij, nimam toliko poguma, da bi jo sam nesel. Pojdi z menoj. Sicer jo pa tudi ti sam lahko daš Luciji. Tako boš lahko spoznal to dražestno pariško deklico."

Klavdij se je strinjal z mojim predlogom. Čez pol ure sva že stala pred Lucijinim stanovanjem. Pozvonika sva in ko sva v tretje pozvonila, se je primajal po stopnicah slikar Dugrant. Komaj me je zagledal, je že planil po meni in me pričel objemati. Njegov dih je bil pa odšavljen z najmanj dvema litroma rdečega vina.

"Kdo je ta gospod?" me je vprašal in pokazal na Klavdija.

ZAKAJ NE BIKUPILI EN "EXTRA" BOND DANES

"Moj prijatelj Klavdij," sem mu povedal.

"Kdor je vaš prijatelj, ta je tudi moj prijatelj," je blebetal. Pri tem je pa obšel Klavdija tako burno, da je ta zastokal.

"Človek božji, saj mi boste še vazo porinili v trebuh."

"Oprostite," je dejal slikar

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

Sneži, Vas Kvašič se stiska med d' bregovima. Na vzpetini se vidijo črne senice, ki korakajo gor in dol in ndarjajo z nogami po zmuzli zemlji.

V vasi se je razvedelo o sovražnikovi ofenzivi. Skozi zimsko noč se premikajo senice med gozdom in potjo. Lisica kraj vasi, lačna in prezebla, stoji in voha zrak in ne razume, kaj se dogaja. V prejšnjih nočeh je mogla nemoteno teči skozi vas mimo privezanih psov.

Žene zavezujejo čule, pa jih zopet odvezujejo, se kaj dodajo in zopet nekaj pozabijo.

In šivalni stroj! Mati ga je za poroko dala hčeri in srčni materini smeh je takrat govornil: "Naj ti bo blagoslovljen in tvoja vnukinja naj bo šivalna nanj."

Obločeni otroci v sanjah kimaajo z zaspanimi glavnicami in med tem, ko prvega zbudiš in nastoniš na stolček poleg ognjišča, je drugi že zopet zaspan, in srečno lice se smeje v sanjah: sanke drčijo po bregu navzdol, dobro stlačena kepa snega zadene in odnese kapo - malemu Miky, ki zajaja od začudenja, dokler ga sanke, kakor ptičja krila, ne odnesejo po pobočju.

Skozi vas skripljejo vozovi. Zavore se ne slišijo. Sneži so jih, da sovražnik ne sliši premikanja beguncev.

Desno od vasi, z one strani Korane, se sliši vsaki hip strojnica. Topovi se iz daljave nič več ne slišijo. Bobnelo je iz daljave in podhrtevalo po malih vaških okeneh do poznega večera, potem pa je potihnilo.

Začela se je ofenziva. Noeoj je treba oditi. S Korduna in dela Banije zapuščajo možje, žene in otroci svoja topla gnezda, male, drage kolibee, ki so jih po dedih podedovali očetje, a po njih sinovi, ki danes v ostri zimi leže poleg svojih pušk in s svojimi psi ščitijo sela in sen svojih malih bratov.

Skozi zastrte oči zavija Stana svojo edinko, desetletno Jelo. Stvari so naložene na sosedov voz, a mnogo jih ostane. Ostala je črna omara poleg ognjišča, ki se komaj loči od črnega zidu. Stana se sponinja, kako je kot dekletec, naskrivaj, da je ni videl stari oče, odkrnila košček kruha in z njim bežala preko travnikov do ovc. Še mnogo stvari ostane, žive stvari z imenom, dušo in veseljem. Ostajajo, da jih bo krvnik s krvavo roko razdejal in onečastil.

Stani ni se megljivo oči. Zavita Jela nestrpno povprašuje: "Mama, ali gremo? Mama, kam gremo?" "Drugam, zlata moja," odgovarja Stana, dušič

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

IZ PARTIZANSKEGA TISKA - Naslednja slika je izšla v partizanskem časopisu "Vjesnik" od 7. januarja, 1944:

OFENZIVA

Sneži, Vas Kvašič se stiska med d' bregovima. Na vzpetini se vidijo črne senice, ki korakajo gor in dol in ndarjajo z nogami po zmuzli zemlji.

V vasi se je razvedelo o sovražnikovi ofenzivi. Skozi zimsko noč se premikajo senice med gozdom in potjo. Lisica kraj vasi, lačna in prezebla, stoji in voha zrak in ne razume, kaj se dogaja. V prejšnjih nočeh je mogla nemoteno teči skozi vas mimo privezanih psov.

Žene zavezujejo čule, pa jih zopet odvezujejo, se kaj dodajo in zopet nekaj pozabijo.

In šivalni stroj! Mati ga je za poroko dala hčeri in srčni materini smeh je takrat govornil: "Naj ti bo blagoslovljen in tvoja vnukinja naj bo šivalna nanj."

Obločeni otroci v sanjah kimaajo z zaspanimi glavnicami in med tem, ko prvega zbudiš in nastoniš na stolček poleg ognjišča, je drugi že zopet zaspan, in srečno lice se smeje v sanjah: sanke drčijo po bregu navzdol, dobro stlačena kepa snega zadene in odnese kapo - malemu Miky, ki zajaja od začudenja, dokler ga sanke, kakor ptičja krila, ne odnesejo po pobočju.

Skozi vas skripljejo vozovi. Zavore se ne slišijo. Sneži so jih, da sovražnik ne sliši premikanja beguncev.

Desno od vasi, z one strani Korane, se sliši vsaki hip strojnica. Topovi se iz daljave nič več ne slišijo. Bobnelo je iz daljave in podhrtevalo po malih vaških okeneh do poznega večera, potem pa je potihnilo.

Začela se je ofenziva. Noeoj je treba oditi. S Korduna in dela Banije zapuščajo možje, žene in otroci svoja topla gnezda, male, drage kolibee, ki so jih po dedih podedovali očetje, a po njih sinovi, ki danes v ostri zimi leže poleg svojih pušk in s svojimi psi ščitijo sela in sen svojih malih bratov.

Skozi zastrte oči zavija Stana svojo edinko, desetletno Jelo. Stvari so naložene na sosedov voz, a mnogo jih ostane. Ostala je črna omara poleg ognjišča, ki se komaj loči od črnega zidu. Stana se sponinja, kako je kot dekletec, naskrivaj, da je ni videl stari oče, odkrnila košček kruha in z njim bežala preko travnikov do ovc. Še mnogo stvari ostane, žive stvari z imenom, dušo in veseljem. Ostajajo, da jih bo krvnik s krvavo roko razdejal in onečastil.

Stani ni se megljivo oči. Zavita Jela nestrpno povprašuje: "Mama, ali gremo? Mama, kam gremo?" "Drugam, zlata moja," odgovarja Stana, dušič

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

Zahvala!

V imenu Slovenske ženske Zveze podr. 93, Brooklyn, New York, se želim tem potom prav iskreno zahvaliti vsem ndeležencem naše veselice, ki smo jo priredile pretečeno nedeljo, dne 4. t. m. v dvorani Slovenskega doma v Brooklynu. Uverjena sem, da je k taki lepi ndeležbi pripomogel tudi oglas, ki

smo ga dale priobčiti v tem listu pretečeni četrtak.

Torej še enkrat prav iskrena hvala vsem, posebno še dotičnim našim članicam, ki so na eden ali drugi način pripomogle do boljšega uspeha. S pozdravom in spostovanjem.

Mrs. Helen Corel, predsednica.

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

Sneži, Vas Kvašič se stiska med d' bregovima. Na vzpetini se vidijo črne senice, ki korakajo gor in dol in ndarjajo z nogami po zmuzli zemlji.

V vasi se je razvedelo o sovražnikovi ofenzivi. Skozi zimsko noč se premikajo senice med gozdom in potjo. Lisica kraj vasi, lačna in prezebla, stoji in voha zrak in ne razume, kaj se dogaja. V prejšnjih nočeh je mogla nemoteno teči skozi vas mimo privezanih psov.

Žene zavezujejo čule, pa jih zopet odvezujejo, se kaj dodajo in zopet nekaj pozabijo.

In šivalni stroj! Mati ga je za poroko dala hčeri in srčni materini smeh je takrat govornil: "Naj ti bo blagoslovljen in tvoja vnukinja naj bo šivalna nanj."

Obločeni otroci v sanjah kimaajo z zaspanimi glavnicami in med tem, ko prvega zbudiš in nastoniš na stolček poleg ognjišča, je drugi že zopet zaspan, in srečno lice se smeje v sanjah: sanke drčijo po bregu navzdol, dobro stlačena kepa snega zadene in odnese kapo - malemu Miky, ki zajaja od začudenja, dokler ga sanke, kakor ptičja krila, ne odnesejo po pobočju.

Skozi vas skripljejo vozovi. Zavore se ne slišijo. Sneži so jih, da sovražnik ne sliši premikanja beguncev.

Desno od vasi, z one strani Korane, se sliši vsaki hip strojnica. Topovi se iz daljave nič več ne slišijo. Bobnelo je iz daljave in podhrtevalo po malih vaških okeneh do poznega večera, potem pa je potihnilo.

Začela se je ofenziva. Noeoj je treba oditi. S Korduna in dela Banije zapuščajo možje, žene in otroci svoja topla gnezda, male, drage kolibee, ki so jih po dedih podedovali očetje, a po njih sinovi, ki danes v ostri zimi leže poleg svojih pušk in s svojimi psi ščitijo sela in sen svojih malih bratov.

Skozi zastrte oči zavija Stana svojo edinko, desetletno Jelo. Stvari so naložene na sosedov voz, a mnogo jih ostane. Ostala je črna omara poleg ognjišča, ki se komaj loči od črnega zidu. Stana se sponinja, kako je kot dekletec, naskrivaj, da je ni videl stari oče, odkrnila košček kruha in z njim bežala preko travnikov do ovc. Še mnogo stvari ostane, žive stvari z imenom, dušo in veseljem. Ostajajo, da jih bo krvnik s krvavo roko razdejal in onečastil.

Stani ni se megljivo oči. Zavita Jela nestrpno povprašuje: "Mama, ali gremo? Mama, kam gremo?" "Drugam, zlata moja," odgovarja Stana, dušič

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

Sneži, Vas Kvašič se stiska med d' bregovima. Na vzpetini se vidijo črne senice, ki korakajo gor in dol in ndarjajo z nogami po zmuzli zemlji.

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

Sneži, Vas Kvašič se stiska med d' bregovima. Na vzpetini se vidijo črne senice, ki korakajo gor in dol in ndarjajo z nogami po zmuzli zemlji.

V vasi se je razvedelo o sovražnikovi ofenzivi. Skozi zimsko noč se premikajo senice med gozdom in potjo. Lisica kraj vasi, lačna in prezebla, stoji in voha zrak in ne razume, kaj se dogaja. V prejšnjih nočeh je mogla nemoteno teči skozi vas mimo privezanih psov.

Žene zavezujejo čule, pa jih zopet odvezujejo, se kaj dodajo in zopet nekaj pozabijo.

In šivalni stroj! Mati ga je za poroko dala hčeri in srčni materini smeh je takrat govornil: "Naj ti bo blagoslovljen in tvoja vnukinja naj bo šivalna nanj."

Obločeni otroci v sanjah kimaajo z zaspanimi glavnicami in med tem, ko prvega zbudiš in nastoniš na stolček poleg ognjišča, je drugi že zopet zaspan, in srečno lice se smeje v sanjah: sanke drčijo po bregu navzdol, dobro stlačena kepa snega zadene in odnese kapo - malemu Miky, ki zajaja od začudenja, dokler ga sanke, kakor ptičja krila, ne odnesejo po pobočju.

Skozi vas skripljejo vozovi. Zavore se ne slišijo. Sneži so jih, da sovražnik ne sliši premikanja beguncev.

Desno od vasi, z one strani Korane, se sliši vsaki hip strojnica. Topovi se iz daljave nič več ne slišijo. Bobnelo je iz daljave in podhrtevalo po malih vaških okeneh do poznega večera, potem pa je potihnilo.

Začela se je ofenziva. Noeoj je treba oditi. S Korduna in dela Banije zapuščajo možje, žene in otroci svoja topla gnezda, male, drage kolibee, ki so jih po dedih podedovali očetje, a po njih sinovi, ki danes v ostri zimi leže poleg svojih pušk in s svojimi psi ščitijo sela in sen svojih malih bratov.

Skozi zastrte oči zavija Stana svojo edinko, desetletno Jelo. Stvari so naložene na sosedov voz, a mnogo jih ostane. Ostala je črna omara poleg ognjišča, ki se komaj loči od črnega zidu. Stana se sponinja, kako je kot dekletec, naskrivaj, da je ni videl stari oče, odkrnila košček kruha in z njim bežala preko travnikov do ovc. Še mnogo stvari ostane, žive stvari z imenom, dušo in veseljem. Ostajajo, da jih bo krvnik s krvavo roko razdejal in onečastil.

Stani ni se megljivo oči. Zavita Jela nestrpno povprašuje: "Mama, ali gremo? Mama, kam gremo?" "Drugam, zlata moja," odgovarja Stana, dušič

in stopil v stran. Toda bilo je že prepozno. Vazo je bil na Klavdijevega trebuhu zdrobil.

Bilo je vendar dobro, da Lucija ni bilo doma. Tako sva imela še dovolj časa, da sva ji kupila drugo darilo. Kajti vaza iz najmanj 533 črepinj, ki je že prebila potres, požar, tatvino, prisiljen pristonek, morskovo vodo, železniško nesrečo, in še mnogo drugih nezdolj, prav gotovo in primerno darilo tudi za tako skromno dekle, kakor je Lucija.

Da nisva kupila druge vaze, ni treba še posebej poudarjati.

Sneži, Vas Kvašič se stiska med d' bregovima. Na vzpetini se vidijo črne senice, ki korakajo gor in dol in ndarjajo z nogami po zmuzli zemlji.

Z I V I I Z V I R I

Spisal **IVAN MATIČIĆ**

Knjiga je svojevrsten pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v 13 dolgih poglavjih opisanih 13 rodov slovenskega naroda od davnih početkov v staršem slovanstvu do današnjega dne.

13 poglavij — 413 strani
Lično v platnu vezana.

Cena \$2

KNJIGARNA SLOVENIC PUBL. COMPANY
216 W. 18th Street
New York 11

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

Knjižica daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan. (V slovensčini) **Cena 50 centov**

Dobite pri Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

so vključene sledete

slovenske pesmi: SLOVENSKA LIRA "AMERIŠKA V PESMARICI

1. Podoknica — moški zbor z bariton samospevom
2. Pozdrav — moški zbor
3. Lahko noč — moški zbor
4. Očiški zvon — mešani zbor
5. Pomladnska — mešani zbor, z bariton samospevom
6. Lira I. — za solo pevce, moški in mešani zbor
7. Lira II. — za mešani zbor
8. Altantski odmevi — za moški in ženski zbor, z bariton samospevom
9. Kantata iz psalma 126 — moški zbor
10. Soči — za samospevce, mešani zbor in spremljevanjem glasovira
11. Psalm 29 — za samospevce, mešani zbor in spremljevanje glasovira ali orgel

CENA SAMO 50 centov KOMAD

To so koncertne pesmi za moške in mešane zore, katere je uglasbil in v samozaložbi izdal **MA TEJ L. HOLMAR**, organist in pevovodja pri sv. Vidu, Cleveland, Ohio, 1923.

Naročite to zbirko pri:
KNJIGARNA SLOVENIC PUBL. COMPANY
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

SPISANA V ANGLEŠČINI

VRTNARSTVO ... SADJEREJSTVO ... POLJEDELSTVO

The Garden ENCYCLOPEDIA

Cena knjige: **\$3.50**

V LIČNI IN TREPEŽNI PLATNENI VEZAVI
Skoro 1400 strani — **750 Slik**

Popolni voditelj za vaš vojni vrt.

Popolna vsaka beseda, vsaka stvar, vsaka slika — mnogo NOVE snovi novih ilustracij!

EDINA VRTNARSKA ENCIKLOPEDIJA ZA DOMAČO POTREBO!
Nič visokih besed — vse je jasno, razloženo, uporabno.

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

NAJBOLJŠI PRIJATELJ V NESREČI VAM JE:

SLOVENSKA NARODNA PODPORNJA JEDNOTA

BRATSKA, DELAVSKA PODPORNJA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50, in otroke do 16. leta starosti.

Članstvo: 64,500

Premoženje: \$11,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja vprašajte lokalnega tajnika društva SNPJ

Glavni stan:
2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG
Iz francoščine prestavil J. L.

(49)

Na elysejskih poljih pariških se odpirajo v prečudnem parku, ki ga nazivajo Carre Marigny, istočasno s popjem tudi "marionetni odri", ki se jih posebno otroci tako zelo razvesele. Mali dečki z rožnatimi lici in začudenimi očmi, male deklice s frfrazjočimi kodri, ljubke in že nekoliko koketne — ali to ni presrečno občinstvo? Da, in to občinstvo je hvaležno in prizanesljivo vsem tem "lesenim glavam", ki, kakor se zdi, deklamujejo.

Zagrinjalo se dvigne; igra začne. Leseni Pavliha pozdravi mlade svoje prijatelje, vrišče: "Brrr! Brrr! . . . Otroci, ki so se nekoliko pomudili, paste, ko so slišali te glasove, vse svoje igre ter kar dero v "dvorano" (s širimi vrvmi ograjen prostor) ter posedajo na nizke klopi pred odrom. Spredej sedijo manjši otroci, zakaj večji.

Zdajci nastane globoka tišina med poslušalci. Vsi gledajo in poslušajo. Mlado občinstvo Pavliha kar očarjuje, ko pretepa komisarja; istotako se smejejo na jok se držečemu Pierrotu (Tumpcu), ko ubije kunca. Poslušajoči mladi svet se ne more dovolj načuditi Colombini, ko Harlequin izpije vino. Kakko smejanje sledi prvi tihoti, kak rokoplesk, kak radostni krik!

Pričetkom l. 1869 je bilo neko tako "Marionetno gledališče" že kaka tri leta pri otrocih v Parizu jako priljubljeno. — Zvalo se je "Gledališče Rigolo". Lepe dekoracije, krasno upodobljeni pomalani možički, bogate oprave, zanimive in dovtpne igre, vse to je provzročevalo, da je lastnik gledališča, Rigolo, slovel; otroci so ga nazivali sploh le "očeta Rigolo." — Samoposebi se nemeje, da je "očeta Rigolo" imel s svojimi marionetami tudi lep dobiček.

Kakor njegova tovariša Gvizdol in Gringalet, je imel očeta Rigolo v svoji trumi vse "osebe" italijanske komedije: — Harlequina, Pierrota, Colombino, staro ženo, hudiča žandarija in lekarničarja. A ker je te osebe večkrat preoblačil, je ena in ista "oseba" lahko predstavljala tudi druge. Marioneta "gledališča Rigolo" pa, ki je kazala največji talent, največji dovtp, sijajne posebnosti ter je igrala najrazličnejše vloge — ta marioneta je bil Rigolo sam. Rigolo je imel kot trava zeleno kapo na zviti svoji buči; vrhutega je nosil modro sukno z zlatim pasom ter veličanski ovratnik. Kadar koli se je pokazal leseni možiček na odru, ni bilo ne konca ne kraja veselemu ptiču, noben operni umetnik ni doživel še toliko priznanja, noben umetnik ni bil še toliko občudovan in slavljen, kakor mali postopač Rigolo od navdušenih mladih poslušalcev! Rigolo je bil glavna oseba v vseh vlogah, in vsak dan je ugnal kaj novega smešnega, ali si je izmislil nove dovtpne! Pa niso le otroci radi poslušali malega Rigoloja, nego tudi resni očetje in ostre matere so začeli zaradi njega kar popokati od smeha. Take burke je znal nganjati ta mali možiček!

Bil je pa tudi najljubša vloga-možu, ki je tičal v omari ter deloval; ljudje so govorili, da se mož v Rigoloju sam sebe igra in da kaže sam svoje misli in prešernost svojo.

Nekega dne meseca junija pa je bilo kljub teperau vremenu gledališče "Rigolo" zaprto, in to v nemalo začudo in jezo njegovih stalnih obiskovalcev.

Kaj se je zgodilo "očetu Rigoloju"? so povpraševali rodesni "umetnike" in čuvaje parkove A nihče ni vedel ničesar.

Večer poprej je bil pobral očeta Rigolo dekoracije, položil svoje marionete v velik koš ter odšel, ne da bi rekel komu besedice. Nekateri so mislili, da je marionetar opustil svoj posel, ker je bil že dovolj obogaten. Pa zakaj ni v tem slučaju prodal svojega gledališča? Kolikokrat so se mu bili ponudili kupei!

Očeta Rigolo je naš stari znanec. On ni nihče drug kakor Jerome Goš, pavliha Croqueferjeve glumaške trume.

Pavlihi je šlo vse tako dobro od rok, da si je ustanovil srečo. Od denarja, ki ga je bil našel pri Lucili, si je izposodil dva tisoč frankov. Najdenega premoženja ni hotel zmanjšati, kajti smatral ga je kot posvečen denar, o katerem bo moral dati nekaj otroku račun.

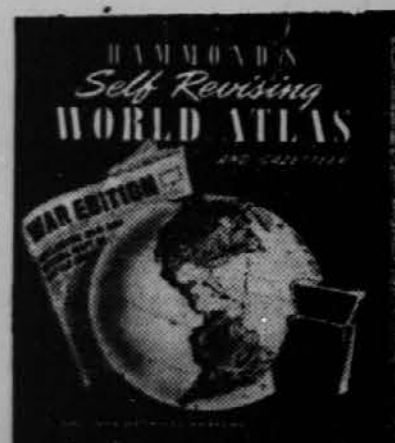
Ostalih deset tisoč francov je s pomočjo nekega beležnika naložil in osiguriral na hipoteko. Obresti od tega denarja je rabil v to, da je malega Leona hranil in ga pošiljal v šolo; otrok se je učil v najboljšem odgojevališču v Dijonu.

NOVA IZDAJA
Hammondov
SVETOVNI
ATLAS

V njem najdete zemljevide vsega sveta, ki so tako potrebni, da morate slediti današnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.
Cena 50 centov

Naročite pri: "GLAS NARODA", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

Skozi enajst let je potoval Jerome Gos po okrožjih Cote d'Or, Haute Marne, Aube, Yonne in Nièvre. Hodeč od kraja do kraja, je igral povsod s svojimi marionetami; dotične igre je zlagal sam. Izprva mu je šlo težko; prvi dve leti ni imel celo nikakega dobička. Prodati bi bil moral voz in mezza, da ni izgledno štedil in stradal.

Od tdetjega leta naprej pa se je stvar obrnila na bolje. Goš si je bil pridobil že dobro ime. Ko je napovedal svoje igre, tedaj so ljudje kar drli v njegovo gledališče. Od dne dne se je bolj prikupoval občinstvu, in nekega dne spozna Jerome Goš z navivnim začudenjem, da mu sreča postaja mila.

A sreča ga ni upijanila! Goš ni zapravljal, niti ni bil za raditega ničemurn ali ošaben, nego ostal je to, kar je vedno bil — skromni pavliha!

Zivel je vedno enako. Akopram je za svoje "umetelnike" kupoval novih oblačil in je dal včasih svojemu mezza nekoliko ovsa ali ječmena, sam se je vendar zadovoljeval s kruhom in z vodo.

Če so se v Burgundii čudili veseli vinearji, zakaj si ne privoščijo kozarečka vina, odgovarjal je Goš: "Rad bi izpraznil kako steklenico vina; pa vino škoduje mojemu grlu, naredi me hripavega, in odkod naj potem jemljem različne glasove za svoje marionete?"

Goš ni govoril resnice! Vina ni pil iz štedljivosti. Misli je na otroka, ki mu je bil edina skrb in za katerega edino je zivel.

Dobri mož je občutil veliko olajšanje, ko je mogel nekega dne pridružiti izposojeni denar kapitala malega Leona.

Ker je s svojimi marionetami imel vedno še srečo, je svoje prihranke pošiljal beležniku, v katerega je imel zaupanje. In, ker ni več rabil obresti, niti zase niti za otroka, jih je dodajal kapitalu.

Ko je Leon opravil prvo sv. obhajilo, ga je Goš (ki je sanjal o sijajni bodočnosti otrokovi) vzel iz dijonskega odgojevališča. Leon je bil najodličnejši učenec v zavodu. Nato odpelje marionetar fanta v Pariz, kjer ga vpiše v kolegij Sainte-Barbeski.

(Nadaljevanje sledi.)

POMOČ RDEČEGA KRIŽA JUGOSLAVIJI

Poročilo iz glavnega urada Ameriškega Rdečega Križa, Washington, D. C.

V 41 deželah je od septembra 1939 leta Ameriški Rdeči Križ dajal vojno pomoč civilistom. Vedno ni bilo mogoče pribaviti toliko pomoči, kot bi se želelo, toda povsod v svojem delovanju je Ameriški Rdeči Križ naredil vse kar je bilo mogoče brez ovire za nadaljevanje svoje lastne vojne pomoči.

Rešena življenja, izlečene boli in vzburjanje nade v ljudskih srcih edino lahko odmerijo resnično zaslugo vojne pomoči. Toda pomoč, katera je bila dodeljena tujim narodom skozi Ameriški Rdeči Križ od septembra meseca 1939 leta do sedaj znaša v dolarjih in centih \$97.180.196. Od te sume je \$41.712.925 prišlo iz fondov ter zalog Rdečega Križa ter prebavljeno ali podarjeno raznim odborom Rdečega Križa, \$1.033.113 je Rdeči Križ dobil skozi druga društva, in \$54.434.158 iz državne kase Združenih Držav.

Kar se tiče Jugoslavije, Rde-

kupljeno, toda še predno je moglo biti odposlano je pomožna akcija morala biti ukinjena na zahtevo Nemcev. Vsega skupaj \$50.000 dolarjev je bilo poslano ameriškega ministru, toda od tega je le \$25.000 prišlo v njegove roke, drugih \$25.000 pa ni prispelo za pravočasno porabo. Kasneje je ministru povrnjeno \$8.000 katere je on porabil za pomoč od svojega lastnega denarja.

Istočasno je bilo tudi poslano \$25.000 predstavniku Ameriškega Rdečega Križa v Grčiji za pomoč Jugoslovanskim izbeglicam tam. Liga Društev Rdečega Križa je dobila pooblastilo za nakup za \$7.000 (30.000 švicarskih frankov) zdravil v Švici za Jugoslovanski Rdeči križ. Te potrebščine so bile nakupljene in razdeljene.

Koncem 1942. leta so bili pripravljene vsi načrti za pošiljanje zdravil v Jugoslavijo, ki naj bi bila razdeljena pod upravo Komisije Skupne Pomoči. Ameriški Rdeči Križ je začetkom 1943 nakupil droge ter zdravila, ki so potem bila odposlana v Jugoslavijo skupaj z količino penicilina kupljenega v Ženevi. Od tistega časa je Ameriški Rdeči Križ skupaj z Jugoslov. Pomožnim Fondom načrt za pošiljanje drog in zdravil se proširil. Jugoslovanski Pomožni Fond je tedaj nakupil potrebščine ter do februarja potrošil vsega skupaj -- \$146.875.98.

Izplačano iz Fonda Rdečega Križa \$57.019.87.

Vrednost pripravljenih in podarjenih stvari \$5.587.85.

Pomoč od drugih društev, ki je prišla skozi Ameriški Rdeči Križ \$146.875.98.

Celokupna pomoč dodeljena od strani in skozi Ameriški Rdeči Križ — \$209.487.70

Dodatno k dopisu Mrs. Anne P. Krasne

K mojemu večeršnjem dopisu želim dodati še sledeče: — Tem potom se v imenu slovenske šole prav iskreno zahvaljujem rojaku Mr. August Kollanderju iz Clevelanda, Ohio, kateri je potom Mr. Sveta, daroval slov. šoli znesek \$5. Nadalje se prav lepo zahvaljujem Mr. Lovrencu Giovanelli, ki je pomagaval postavljati oder v Slovenskem domu ob priliki prireditve slovenske šole na 28. maja.

S pozdravom in spoštovanjem, — Mrs. Anna P. Krasna.

SLAVNA OPERETA V NEW YORK CENTER

V New York Center, 131 W. 55th St., New Yorku, igrajo sedaj znano opereto Sigmunda Romberga "The New Moon". Glavni vlogi pojeta in igrata Dorothy Kirsten in Johnny Morgan. Ki sta fotografirana na sliki. Nadalje nastopi tudi Earl Wrightson in okoli sto pevcev in igralcev, ki napravijo pestro sliko v raznih prizorih. Ako želite se izvrstno zabavati za malo ceno, obiščite N. Y. Center gledališče in boste doživeli nekaj res lepega, ko boste slišali lepo petje v Rombergovi slaviti opereti. — Vstopnina je zelo zmerna, od 75c do \$2.

GARY ZOPET VLEČE ZVON! LURLO G A LEPTICE TREH NARODOV — toda misli je na samo petnajst ranjenih mornariških junakov, katere je mogel edino le on rešiti iz Japoncev palnih džungel Jave! Resnična povest o največjo vitejšem doživljanju mornarice — skozi petnajst sto miš pastolov. — To je film, ki vas bo razvedril!

PARAMOUNT prikazuje:

GARY COOPER
v
CECIL B. DeMILLE SOVI
"THE STORY OF DR. WASELL"
(Poročnik Commander Ameriške Mornarice)
V TECHNICOLOR

LARAINÉ DAY * SIGNE HASSO * DENNIS O'KEEFE
CARL ESMOND * STANLEY RIDGES * CAROL THURSTON
PRICNE DANES!

RIVOLI Broadway in
New York 49th Street

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York City

Razprodaja KNJIG po 50 centov komad.

- IZDALA SPLOŠNA KNJIŽNICA
- 1 Domače živali Spisal Damir Felgel
 - 2 Kreutzerjeva sonata Spisal L. N. Tolstoj
 - 3 Andrej Ternovec Spisal Ivan Albrecht
 - 6 Preganjanje indijanskih misijonarjev Spisal Josip Spillman
 - 8 Pravljice Spisal H. Majar
 - 10 Dedek je pravil Spisal Julij Slapšak
 - Podprište vpadi
 - 12 Frank Baron Trenk Po raznih virih napisal Gjuro Panduric
 - 13 Pariški stolar Poslovenil Silvester K.
 - 14 Pravljice in pripovedke za mladino Spisal Silvester Košutnik
 - 15 Suneški invalid Spisal Silvester Košutnik
 - 17 Vojnimir ali poganstvo in krst Spisal Josip Ogrinec
 - 18 Mladim srcem Drugi zvezek. Zbirka za slovensko mladino. Spisal Ksaver Meško
 - 19 Študent naj bo Spisal Fr. S. Finžgar
 - 22 Balade in romance Spisal A. Aškerc
 - 23 Zbrani spisi za mladino Spisal Engelbert Gangl
 - 24 Andersonove pripovedke za mladino Privedila Uta
 - 25 Duhovni boj (Izdala družba sv. Mohorja) L. Skupoll
 - 26 Denar Dr. Karl Englis — Poslovenil Dr. Albin Ogris
 - 33 Črne maske (Igra) — L. Andrejev
 - 34 Antingone (Igra) Poslovenil C. Golar
 - Edini vojni bond, za katerega vam bo žal, je oni, ki ga nisto kupili!
 - 36 Sveti Just (Igra) — Spisal dr. F. Petronio
 - 38 Tončkove sanje na Miklavžev večer (Igra) — J. Erbežnikin F. Roje

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, ako je vam le privočno, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER.

Ker je zaloga teh knjig zelo omejena, je pri naročilu priporočljivo omisliti več zbirk, da nam bo na ta način mogoče vsakega zadovoljiti.

KUPITE EN "EXTRA" BOND DANES!